

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 11 năm 2016

Số 316

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. *Cương quyết sửa tiến và cương quyết phá hoại thì hậu quả sẽ ra sao ?*
2. *Tại sao làm người phải già phải bệnh và phải chết ?*
3. *Duyên tình thanh nhẹ chỉ có tương ngộ trong điện giới và không xa lìa có phải không ?*
4. *Quang chiếu bằng cách nào mới đúng ?*
5. *Mục đích của người tu Vô Vi để làm gì ?*
6. *Tình thâm đạo mẫu nằm ở đâu ?*
7. *Dịp may có thể biết trước được không ?*

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 24/01/99 4 : 15 AM 1) Hỏi: <i>Cương quyết sửa tiến và cương quyết phá hoại thì hậu quả sẽ ra sao ?</i> Đáp: Thừa cương quyết tu sửa thì chỉ có tiến không có lùi. Ngược lại cương quyết phá hoại thì chỉ có hại cho tâm lẫn thân, khổ đến mà không hay, chuyện trời không giúp thì chuyện đời tranh chấp, chỉ có gia tăng tạo nghiệp mà thôi. Kệ : Tự mình chưa thức vẫn hành tồi Khó khổ không hay tưởng được ngôi Bệnh hoạn gây nên không lối thoát Hành thông tự giải tiến từ hồi.	Monaco, 25/01/99 6 : 20 AM 2) Hỏi: <i>Tại sao làm người phải già phải bệnh và phải chết ?</i> Đáp: Thừa làm người phải nếm qua định luật sanh, lão, bệnh, tử, nhiên hậu mới thấu triệt gốc gác thanh nhẹ của Trời Đất là vô sanh và bất diệt, học hỏi không ngừng nghỉ là vậy. Kệ : Đổi thay tình thế vẫn vui vầy Giao cảm cảm giao trí đổi thay Vỡ lẽ trời cao quy một mối Thanh bình thức giác tự mình xoay.
Monaco, 26/01/99 5 : 22 AM 3) Hỏi: <i>Duyên tình thanh nhẹ chỉ có tương ngộ trong điển giới và không xa lìa có phải không ?</i> Đáp: Thừa giải bỏ thặng hoa chỉ có trụ tiến và hòa hợp tương thông, gọi là thức hòa đồng phát triển vô cùng sống động. Kệ : Chẳng còn trong ước ngoài mong ngộ Chỉ có tu tâm sớm gặp bờ Đường đạo quân bình trong thức giác Bình tâm học hỏi niệm Nam Mô.	Monaco, 27/01/99 6 : 55 AM 4) Hỏi: <i>Quang chiếu bằng cách nào mới đúng ?</i> Đáp: Thừa quang chiếu bằng cách hướng tâm về trung tâm sinh lực càn khôn vũ-trụ liên hệ với trung tâm bộ đầu thì mới đúng. Ngược lại hướng tâm về mưu đồ cầu xin thì không đúng và sẽ loạn động thêm. Kệ : Quy nguyên giếng mối rõ chơn tà Thấu triệt chơn tâm chuyển thiết tha Vũ trụ trung tâm là khí lực Hành thông khai triển tự minh hòa.
Monaco, 28/01/99 1 : 50 AM 5) Hỏi: <i>Mục đích của người tu Vô Vi để làm gì ?</i> Đáp: Thừa mục đích của người tu Vô Vi dẫn thân hành pháp cứu mình và ảnh hưởng người kế tiếp. Kệ : Thực hành phát triển rõ chơn tâm Hiểu lý chơn tâm tự tiến thâm Cứu độ chính mình ảnh hưởng tốt Thành tâm phục vụ lý uyên thâm.	Monaco, 29/01/99 5 : 45 AM 6) Hỏi: <i>Tình thâm đạo mẫu nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa tình thâm đạo mẫu liên hệ từ nhiều kiếp. Kệ : Tình duyên đạo đạt ý thâm sâu Tái ngộ chung vui rất nhiệm mầu Đời đạo không còn gieo thắc mắc Bình tâm học hỏi rõ chiều sâu.
Monaco, 30/01/99 2 : 20 AM 7) Hỏi: <i>Dịp may có thể biết trước được không ?</i> Đáp: Thừa dịp may đến do nhân lành đã hội tụ, làm phước được phước là vậy. Kệ : Thực hiện điều lành lại có duyên Dịp may đúng lúc chẳng gây phiền Tình đời vui hợp được thương quý Thể hiện chơn tâm sống vẫn yên.	

MÃU ÁI 31

*Vui chung thể cảnh ở đời
Trời cao biển rộng sáng ngời vui say
Minh tâm kiến tánh càng ngày
Ngồi đây thấy đó vui say thể tình.*

Sự sáng suốt của vũ trụ đã dẫn tiên con người tự tìm hiểu lấy nó và say đắm với thực trạng của nó. Khi nó được hiểu lấy nó, thì nó lại càng thương yêu những gì đã và đang chung sống với nó.

*Sống trong khung cảnh quanh co
Đường đời tuy tạm khó dò khó đi
Lắm khi cũng phải phân bì
Phận ta lại phải gắng ghi nhiều điều.*

Tình thương của cha mẹ và trời đất vẫn chia đều cho nhơn loại, nhưng bản tánh tham lam lại tự cho là ít nhiều phân chia. Nhớ nhiều, hận nhiều và đau khổ nhiều, cũng bởi tại tánh tham.

*Tu thân tự diệt chữ tham
Lòng không thể sự thân hàm yên vui
Thế gian lắm cảnh lắm mùi
Vui buồn chung đức tự trui tấm lòng.*

Nắng rồi hết nắng, mưa rồi hết mưa, khổ rồi hết khổ, sướng rồi hết sướng, vạn sự cũng quy hoàn không không, nhưng bắt buộc phải xuyên qua sự kích động của thể sanh.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 20/6/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TIẾP NHẬN ĐIỂN THẦY

VN, 27/11/2012

Mến chào các bạn,

Hôm nay để hưởng ứng các đề nghị của chư huynh tỷ Vô Vi các nơi trên thế giới, tôi xin mạn phép kể lại một kỷ niệm gần nhất mà tôi đã được thọ nhận từ Thầy về phương diện Điển Quang Huyền Diệu, mà chỉ có những ai có thực hành Công Phu và khai mở Trục Giác Tâm Linh điển giới thì mới có thể cảm thông được. Các bạn nào chưa thể cảm nhận được thì cũng xin cảm thông và chia sẻ nhé.

Các bạn còn nhớ những ngày thầy về thăm quê hương VN. Trước đó tôi cũng có nhận được điện thư (email) của ban tổ chức đưa Thầy về VN, rằng xin các bạn đạo đừng đi tiếp Thầy ở phi trường, vì sẽ gây khó khăn cho Thầy và phái đoàn trong hoàn cảnh đất nước hiện giờ (?)

Vì lý do đó mà tôi không ra phi trường dù có nhiều bạn rủ rê. Tôi có suy nghĩ là hãy cố gắng công phu tốt và luôn hướng tâm về Thầy, mong cầu cho chuyến đi về quê của Thầy được tốt đẹp như mọi người mong mỏi. Hôm ấy, các bạn đã ra phi trường khá đông, ngoài sức tưởng tượng của tôi và một số bạn không đi. Cũng may thay, mọi sự đã diễn biến tốt đẹp và Thầy đã về đến KS trong sự bình an, khỏe mạnh.

Tuần lễ đầu, Thầy nghỉ tại KS New World, và đã cho một số bạn đến thăm Thầy theo mong ước. Khoảng 1 tuần sau, Thầy và đoàn tùy tùng do anh Thanh Hoà dẫn đầu đã ra Long Hải nghỉ mát và tắm... bùn. Nhưng trước đó chuyện ra đi này đã được giữ bí mật vì sợ các bạn sẽ bu theo Thầy, gây khó khăn cho chuyến nghỉ mát của Thầy. Quả thật, có một số bạn tưởng Thầy ra bãi biển Vũng Tàu nên

đã xách xe hơi con, xe 7 chỗ... chạy ra VT tìm kiếm Thầy (*Rất tiếc là họ không được gặp Thầy*).

Vào sáng hôm Thầy ra Long Hải, tôi vẫn không tìm Thầy vì không muốn quấy rầy Thầy và Ban tổ chức. Hôm đó, tôi đi uống cà phê với vài bạn thân quen trong 1 quán cóc ở gần nhà. Thắng bạn tri kỷ của tôi (*đã quen từ khi đi lính 1969- 1970*) đã vui miệng hỏi : “Tao nghe nói Thầy mày vừa về VN thăm gia đình và bạn đạo ở quê nhà, mày có đi gặp Thầy mày chưa?” Tôi nửa đùa nửa thật trả lời hần rằng: “Tao có biết Thầy tao ở đâu mà đi tìm gặp, có nước ông tới với tao thì họa may”.

Khi tôi vừa nói xong câu trả lời với bạn mình, thì ôi, kỳ diệu làm sao! Một luồng điển thanh nhẹ, mát mẽ lần dào dạt cảm động (*làm tôi muốn rơi lệ*) đã tràn ngập cả bộ đầu của tôi. Tôi nhận ra ngay đó là Thanh quang Điển lành của chính Thầy đã đến với tôi. Tôi chỉ còn biết cúi đầu cảm tạ sự vi diệu của điển quang và lòng thương yêu ban chiếu của Thầy đã dành cho tôi. Rõ ràng như Thầy đã từng dạy: “Tôi không bao giờ xa các bạn, các bạn nghĩ đến tôi là tôi ở ngay bên cạnh các bạn, tại các bạn động loạn nên không hay biết đó thôi!”

Tại sao tôi dám khẳng định đó là luồng thanh điển của Thầy? Chắc hẳn là sẽ có bạn thắc mắc và hỏi tôi như vậy. Xin thưa cùng tất cả các bạn rằng : điều này không có gì là khó hiểu, bởi vì tôi đã từng được tiếp nhận điển Thầy từ những năm 1990... Cứ mỗi lần tôi trò chuyện về đạo pháp với các bạn thân quen của tôi, mỗi khi lâu lâu tôi nhắc đến Thầy là tôi lại được cảm nhận luồng Từ Quang của Thầy đến với tôi ngay trên Hà đào thành. Tôi đã quá quen thuộc với điều đó vì nó không hề sai khác cái trạng thái mà tôi đã từng chứng nghiệm. Có điều lần này tôi nhận được luồng Từ điển của Thầy đến với tôi

mạnh gấp mười lần so với những lần trước đây tôi cảm nhận.

Cho nên dù không được trực tiếp gặp Thầy bằng thân xác hữu vi, không được tiếp xúc với Thầy như các bạn đạo khác, tôi vẫn cảm thấy vô cùng hạnh phúc, vô cùng hân diện tự hào và cũng vô cùng xúc động vì sự ân ban diu độ tận tình của Người. Và tôi hiểu chắc rằng dù ai được gần hay xa cách Thầy đều cũng được tận độ như nhau, nếu người đó luôn luôn tu hành tinh tấn và luôn kính trọng, quý thương và làm đúng những gì Thầy đã nhủ khuyên, diu dắt và dạy bảo. Chỉ có ta tự cách xa, lia bỏ Thầy vì một nỗi đam mê, tham muốn nào đó, chớ Thầy không bao giờ bỏ quên đứa con nào, đứa học trò ngoan nào của Người. Cho dù bây giờ xác thân tứ đại của Người không còn, nhưng Thanh

Quang Diễm Lành của Thầy vẫn luôn theo sát bên chúng ta để thương yêu diu độ.

Vậy tôi ước mong rằng tất cả huynh đệ chúng ta hãy luôn vững niềm tin và dũng tiến với Pháp Thiền Vô Vi mà ta đã chọn, quyết trọn đời hành pháp siêng năng, và nhất là hãy dâng trọn lòng kính tin và thương quý đối với Thầy của chúng ta, Đức Vĩ Kiên Phật. Chúng ta chắc chắn sẽ đạt được những gì cao quý thánh thiện mà ta hằng mong ước trong hào quang diu độ của Đức Thầy.

Vài hàng chia sẻ và tâm sự, rất mong được sự thông cảm của tất cả chư huynh đệ tỷ muội.

Thân mến,
Mai Văn Chất.

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 2 tháng 2 năm 1999
Thiền Đường DUYÊN LÀNH

Tái ngộ chung vui tâm tu tiến
Giải bỏ trần tâm giải nổi phiền
Thực hành chánh pháp duyên Trời độ
Phát triển tâm linh đạt thanh hiền.

Hướng về thanh cảnh giới thanh
Trời ban tình đẹp hướng tâm thực hành
Cùng tu phát triển thật nhanh
Quy y Phật Pháp chơn thành tự tu
Giải phần trược điển mê mù
Quân bình tự đạt an du phần hồn
Trí tâm khai triển sanh tồn
Hồn tu đạt pháp giải còn si mê
Thành tâm tự hướng trở về
Quê xưa Thiên Quốc giải mê cõi trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Thành tâm tiến hóa ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Tự tu tự tiến đổi thay thế tình
Thực hành phát triển đẹp xinh
Minh tâm kiến tánh hành trình quang khai
Tâm tu khai triển chơn tài
Thành tâm tu luyện tiến hoài không ngưng
Dù cho cách biệt người dừng
Cùng chung một mối tương bừng cảm giao
Dù cho kẻ trước người sau
Thành tâm tu luyện đổi trao chơn tình.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Ba Mươi

TỚI CÔNG VIÊN XEM LÒNG NGƯỜI DẠO CẢNH

BẢN NHÂN QUẢ THẤY THIỆN ÁC RÕ RÀNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 29 tháng 8 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Thành trụ hoại không vật thủy chung
Sinh lão bệnh tử nhân sở thống
Thanh tâm quả dục siêu phàm giới
An bản lạc đạo tự khinh tưng.*

Dịch

Muôn vật trước sau có lại không
Bệnh già sống thác đờn đau lòng
Tâm trong bớt dục siêu phàm giới
Vui đạo cam nghèo chẳng ước mong.

Tế Phạt: Thành trụ hoại không là quá trình sinh hóa tự nhiên của vạn vật, và kể cả loài người cũng cùng chung số phận, thân xác có sống ắt có chết.

Ngoại trừ số ít người bớt dục giữ tâm thanh tịnh mới có thể sống được cuộc đời an bản lạc đạo, còn ngược lại phần đông thân tâm khổ nhọc, tinh thần sa sút, bởi lẽ loại người này đã không lo vun bồi nội lực, lại còn phung phí sức quá nhiều. So sánh hai hạng này thì thấy ngay rằng loại trên cầu hưởng ân phước, loại dưới cầu thương thân hại mệnh.

Cho nên trong khoảng sống chết, kẻ chân thành giải trừ phiền muộn, chịu an dưỡng tính mệnh quả là hiếm hoi, song cũng chính nhờ lo công phu thực hành pháp lí họ đã hiểu được đạo sống chết, vượt thoát được giả tướng sinh tử ràng buộc mà đạt tới

cảnh giới tự tại giải thoát. Do đó chỉ những ai giác ngộ được mới có thể thoát tục mà thôi.

Thái Sinh: Loại người trên hẳn đã hiểu được chân bản ngã chẳng sinh cũng chẳng tử.

Tế Phạt: Trò ngoan nhận xét rất đúng, loại người đó sống chẳng vui, chết chẳng buồn, vượt khỏi vòng sinh tử. Thôi bữa nay tạm ngưng cuộc đàm đạo tại đây, thầy trò mình còn phải lo việc viết sách.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã chuẩn bị sẵn sàng, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phạt: Đã tới nơi, trò ngoan xuống đài sen.

Thái Sinh: Thưa ân sư đêm nay con cảm thấy vô cùng nhẹ nhàng thoải mái.

Tế Phạt: Tại sao?

Thái Sinh: Thưa vì được ân sư hướng dẫn tới công viên.

Tế Phạt: Ha ha, suốt ngày suốt đêm được nhẹ nhàng thoải mái là bởi tại dốc lòng lo độ chúng sinh.

Thái Sinh: Kính xin ân sư giảng rõ về lẽ thiên cơ.

Tế Phạt: Ha ha, trò ngoan tin là thầy hiểu rõ thiên cơ sao?

Thái Sinh: Thưa tại sao đêm nay ân sư lại hướng dẫn con tới công viên?

Tế Phạt: Để con phỏng vấn một người đang “Rảnh rang ngoạn cảnh đêm thư thái. Tâm tình hỗn loạn ý mang mang”.

Thái Sinh: Tâm huyết ân sư như sóng trào, lời nói ngụ ý quá sâu xa nên trò ngu không hiểu nổi.

Tế Phạt: Trò ngoan hãy nhìn những người tân bộ kia, bề ngoài thì có vẻ thanh thoi, song bên trong tâm hồn bồn khoăn nhiều nỗi, nên sự thoải mái giả tạo đó không thể che giấu nổi những khúc khoải

hoang mang tận đáy lòng. Cũng bởi tại họ đang hồi tưởng lại dĩ vãng u ải nên tâm hồn mới héo hắt, bàng hoàng. Đêm nay đám người già trẻ đó tới đây với mục đích để cho khuây khỏa được tất cả những sự băn khoăn lo lắng.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là siêu diệu, con thấy những người đó cứ thở ngán than dài, tâm trí họ dường như vô cùng bấn loạn, chắc hẳn thâm tâm họ có điều chi thắc mắc cần phải giải quyết mà giải quyết không xong.

(còn tiếp)

